

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
8 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Alsófehérmegye febr. 25-diki közgyűlése.

(Folytatás)

A népesedési mozgalom eredménye az 1884. évről: Születések száma 7842, ebből finemű 4061, nőnemű 3781, törvényes ágyból 7184, törvénytelen 586, halva született 22. A szülöttek közül magyar 1108, német 218, oláh 6518.

A hálalozások száma 6096, ebből finemű 3187, nőnemű 2909, öt éven alóli gyermek 2699. A halottak közül magyar 709, német 130, oláh 5257.

Szaporodás 874 férfi, 872 nő, összesen 1746, még pedig magyar 401 (1.4%), német 88 (1.5%), oláh 1261 (0.9%).

A haznos házi állatok egészségi állapota a lefolyt 1885. évben kedvezőtlen volt, egy vagy más járványos kór, ha nem is nagyobb veszéllyel, folyton uralgott. A szarvasmarhák közt január 10-től november 21-ig az egész törvényhatóság területén szórványosan a járványos körörmés szájtájás előfordult. Szőrvetett e bajban 553 szarvasmarha, 32 sertés, 93 juh, de egy sem hullott el, s a meglopott állatoknál a kór enyhe és rövid lefolyású volt. — Más betegségekben következő elhullási esetek történtek: himlőben 221 darab juh; vízkórság, métegyben 492 juh, 53 sertés, 13 szarvasmarha; orbáncz és lépfenében 326 sertés; tüdővésztben 7 szarvasmarha; lépfenében 36 szarvasmarha, 167 juh, 1 ló; vesztetésben 4 szarvasmarha, 1 sertés; kiirtottak takony- és bőrféreg-, egy rühkór miatt 2-2 ló.

A törvényhatóság területén levő állatfelvevő vasuti állomásokon a vasuti állategészségi bizottságok 371 szemlét végeztek. Ezen szemlék alkalmával vizsgálatok tárgyát 2 bika, 5708 ökör, 38 tehén, 345 rugott borjú, 139 bivaly, 5885 juh és 1450 sertés képezte, valamennyi egészségesnek találtatott. A szállítás-tervezésben Pozsony, Budapest, Arad, Nagyvárad és Nagyszébenbe történt.

Az 1884-ik évben megerősített községi bikatartási szabályrendelet foganatosítása kezdetét vette és folyamatban van.

A megye területén 1885. évben összeíratott 6201 ló, még pedig mén 220, paripa 2258, kancza 3452, teherhordó 271; ebből katonai zselira alkalmasnak osztályoztatott 596, még pedig háts lóul 125, hámos lónak 381, teherhordónak 90. — Összeíratott szekér: lófogatú 1143, még pedig személyszállító egyfogatú 333, két fogatú 547, teher szállító egyfogatú 64, két fogatú 199; — ökrös szekér 8539.

A törvényhatósági utakon teljesítendő közmunkáteleire összeíratott az 1885. évben 58937 kétfogatú, 1533 egyfogatú igás napszám, 101950 kézi napszám; ebből megváltatott 18388 kétfogatú, 823 egyfogatú igás, 42674 kézi napszám, — természetben leszolgáltatandó volt 40549 kétfogatú, 710 egyfogatú igás napszám, 59276 kézi napszám. A befolyandó váltásösszeg tesz 31601 frt 70 kr.

A természetben leszolgáltatandó közmunkából tényleg felhasználott 35727 két-, 679 egyfogatú igás, 52340 kézi napszám.

A felhasznált közmunkaerővel kihordott a törvényhatósági utakra: a nagyenyedi járásban 2148 kavicsshalom, a marosújvári járásban 1000, a magyarigeni járásban 1815, a balázsfalvi jban 3924, a kisenyedi jban 2226, a verespataki jban 1733, az alvinczi jban 3512, Gyula-Fehérvár városban 210, Nagyenyed városban 240, Vizakna városban 475, Abrudbánya városban 60 kavicsshalom. Összesen 16343 kavicsshalom.

A kiszállított kavics ugyan nem mindenütt felel meg az igényeknek, a mennyiben némely járásban jó minőségű fedanyag nem is található, általában azonban jobb minőségű az előbbi éveknél kibordítottal. A gyulafehérvár-abrudbányai utak Pojana községtől Bucsum-Oserbuig terjedő szakaszára tört kavics lett kiszállítva az illető községek természetbeni közmunkája önkéntes megváltása útján. Az építési alap terhére 1000 köbméter kavics vállalati uton szállított a felsőmarosújvár-szarazvái utra, vasuton szállított 1000 köbméter a czintos-csekkelaki és 30 vagon a balázsfalvi-verecegyházi utra, de csak a vasuti szállítás került pénzkiszáadásba, a termelés kiszállítása közmunkaerővel történt.

A mi a közmunkaváltási pénztár mult évi állapotát illeti: pénztármaradvány volt 1884. végén 3060 frt 34 kr, az 1885. évben befolyt 26261 frt 56 kr, a közmunka- és közlekedési magyar kir. miniszterium segélye 10000 frt. Összes bevétel 39321 frt 90 kr, ebből az év folyamán kiadott 37512 frt 81 kr, tehát pénztári maradvány 1885. végével 1809 frt 09 kr.

A fenti összegbe a négy rendezett tanácsú város által bevett és általuk külön elszámolt 4326 forint 50 kr közmunkaváltás nincs beemlölve.

Elismeréssel említenéd meg, hogy Kovrig Tivadar gáldtői birtokos a Gáldtői és M.-Szentimre közt épülő hid költségeihez 500 frtal járult.

A közmunkaváltásból hátralékban van: az 1881. évről 528 frt 96 kr, az 1882. évről 854 frt 43 kr, az

1883. évről 1406 frt 70 kr, az 1884. évről 1093 frt 70 kr, az 1885. évről 13278 frt 14 kr. Összesen 1885. év végével 17161 frt 98 kt, mely összegnek befolyására meg-tétettek a kelő intézkedések.

A megye területén újra építettett összesen 55 műtárgy, és pedig 24 hid, 28 átereszt; ebből teljesen kőből lett építve 6 hid, 10 átereszt, fafelszerkezettel a megyei utépítési alappól 15770 frt 05 kr, az államsegélyből 1441 forint 92 kr, összesen 17211 frt 97 kr.

Az uttest tartozékai fenntartására kiadott a megyei utépítési alappól 2655 forint 17 kr, államsegélyből 8558 frt 08 kr, összesen 11213 frt 25 kr; az útfenntartási költség kivárlólag a gyulafehérvár-abrudbányai uton megrongáltatott támfalak újra építésére használtatott fel, — nevezetesen felépítettett 1050 méter hosszú támfal, a „nagyhegyi“ utszakasznál a VI-ik számú zárgát.

Fedanyag beszerzésére és kavicsbányáért kiadott 5040 frt 37 kr; kezelési költségekre, es pedig útbiztosok, útkaparók fizetésébe, mérnöki főlvételekre 2397 frt 86 kr.

A gyulafehérvár-abrudbánya-topánfalvi út felméréstett és kilométer oszlopokkal ellátottat.

Az építészeti hivatal által a törvényhatósági utakon a legsürgösebb kijavítást igénylő műtárgyak és utszakaszok felvétettek s azokról a tervezetek elkészültek.

(Vége köv.)

Községi vagyonkezelés.

Nagy Euyed városának február 15 én tartott képviselők közgyűléseéből, tett ígéretnökhöz képest, közöljük a feltározás és pénztárvizsgálat főbb eredményeit dr. Winkler Albert bizottsági elnök jelentése alapján, a mint következék.

„Tisztelt képviselő testület!

1885. november hó 20-án 3745. kig. sz. alatt kelt rendelettel megbizattunk a tanács által a számvévo bizottság elnöke, a pénztárnok, ellenör, t. tisztü ügyész és számvévo, hogy a város pénztáráról kezelt ingó vagyonát leltározóknak, a köz- és adópénztár vizsgálatát megejtenők, eljárásunkról a következőkben van szerencsénk számot adni.

I. A majorsági pénztár ingó értékei.

1884. végén	1885. végén
Államkötvények 7080 frt —	7080 frt —
Magánkötvények 36275 frt —	27888 frt 85 kr.
Összesen 43355 frt —	34668 frt 85 kr.
Az apadás tehát 8686 frt 15 kr.	

TÁRCZA.

A deák-életből.

(Folytatás.)

Önként értedődik, miként Márton uram nem tudta, hogy a kiket háza elől olyan eléggé illetlen módon utasított el, azok közül egyik dominus Hegyi, a sokak által méltán rettegett deák volt. — A Hegyi nevét emlegették előtte is akárhányszor, de hát ő nem ismerte, nem látta soha. — Márton bátyánk még csak nem is sejtette, hogy azzal a Hegyivel gorombáskodik, ki a közelebb mult pünkösdi ünnepek alkalmával is mondhatni egymaga egy nagy csatát nyert meg, szemben a mézszáros, kovács és lakatos legények szövetekezetéből alakult, puska és ágyu nélküli hadsereggel ott a „Holtmaros“ közelében.

Történt pedig ez az ütközet ilyeténképen. Az enyedi mesterlegények egyrésze (mesterlegény azokban az időkben Enyeden nagyon sok volt), régóta tervezgette, hogy a deákokat valamely kedvező alkalommal úgy istenigazában eldöngeti és megfuttatja. Tervök kivitelére igen alkalmas időnek mutatkozott valamelyik pünkösdi harmadnapja, mely napon az enyedi iparos polgárság és idők óta mulatságot szokott rendezni a „Holtmaros“ nevű erdőség Gombás előtt elterülő részén. — Ez az idő pedig azért mutatkozott deákverésre legalkalmasabbnak, mert ekkor közülök sokan legációba voltak s ez okon a honn levő kevéssel könnyebb dolognak ígérkezett röviden banni el. — A honn maradt deákok megtudták, hogy ellenök mi készül. Tudták azt is, hogy a körülmények reájuk nézve nem kedvezők; de mert a deák gyávan meghatárálni nem szokott, összeszedték magukat, kivonultak a Holtmarosba, megütözték és — jól megverettek.

Hegyi, jóllehet Enyeden volt, nem ment ki a Holtmarosba. Miért nem ment ki, nem tudjuk. Ott fogyasztotta az „Utolsó garas“ nevű vendéglőben szokott félkupa borát. A szomorú hirt is itt vette, hogy pályatársai az ütközetet elvesztették s a harcztérről szőgyenletesen megfuttottak. Ilyen szőgyent már nem hagyhatott a deák-neven száradni. A hirt hozók kíséretében megindul tehát és gyorsított léptekkel a viadal színtere felé siet.

Utközben találkozik a vesztés sereg romjaival. A futókat összeszedi s az ütközet megújítására tüzei. Csakhamar a győztes sereggel is találkozik, mely nagy triumfussal már utban volt be a városba. Hegyi aminet szemben találja magát a győztes sereggel, azonnal újra kezdi az ütközetet. Ő maga elől jár mindenütt, az ellenséges sereg katonái közül egyszerre kettő-hármat földre terítve jól elnadrágolja, vigyázva azonban, hogy oldalbordája be ne törjék egyiknek is. Azután jobbra-balra hatalmas ütlegeket osztogatva, mindég előbbre és előbbre nyomult. Végre keresztül töri a közepet s a még csak imént győztes és örömitas hadsereget szétszórja, mely „vad futásban“ keresett — menekülett.

Sőt Hegyi azt is megtette ugy hébe-korba, hogy az azon időben Enyeden állomásozó veres csatós huszár-század legénysége közül nagy hirtelenséggel hármát-négyet kirepített egyik vagy másik korcsma ajtaján, mielőtt ezek kardjukhoz nyulhattak volna. Természetesen az ilyen vitézi tettek után mindég sietett be a kollegyumba, nehogy a végén ő huzza a kurtát.

Márton uram mindezekről a rémséges historiákról hallott; hallotta azt is, hogy mindezeket egy Hegyi nevű deák viszi véghez, de — a mint már mondtunk — ő ezt a Hegyit soha nem látta s így nem is ismerhette. Ha ismerte volna, bizonyára vele szemben illedelmesebben viseli magát, mert Márton mesternek volt anyyi ész a

fejében, hogy megtudja gondolni, miként egy olyan városszerzte rettegett emberrel újat huzni nem tanácsos, még ha műhelyében három izmos segéd s egy kamasz inas dolgozott is, kik kenyértörés esetén gazdájuk segélyére mindég készen állottak.

— Na, na, Kovács uram, ne legyen olyan haragos ember, — folytatja tovább Hegyi a kapu előtti társalgást, — hiszen nem vagyunk mi rossz gondolattal a házhoz. Elmehtetni igaz elmehtünk. El is megyünk mi tovább, de lássa Márton bácsi, deákemberrel így banni nem illik. Már megyünk is, de jól jegyezze meg mit most mondok: én a napokban találkozni akarok s mert akarok, találkozni is fogok a szép Marival, ha fog tetszeni Kovács bácsinak, ha nem. Isten áldja meg Kovács bátyámat. A viszontlátásig. — Ezzel odább ballagtak.

Márton uram pedig utánuk mormogta: „Akkor én is ott leszek. Isten vigye mind a vizig szárazon“ s ezzel még tekintetét is elvonta azon iránytól, merre a két tógás deák távozott.

Ezen kellemellen találkozás után indulatosan be ment az első házba. Itt maga elébe szólította Marit s a legszigorubban meghagyta neki, hogy: a mely időben a deákok arratelel szoktak sétálni, meg ne próbálja az első ház ablakai felé még csak közeledni is, mert ellenkező esetben apai haragjának egész szigorát fogja éreztetni vele.

— Ott van leányom az udvar, ott van a kert, — folytatja tovább Márton gazda leányának szóló szigorú utasítását, — ott elfoglalhatod magadat. Értetted leány, amit mondtam?

— Értettem édes apám, — feleli Mari megtötdve és szomoruan.

— Na, ha értetted, ugy legyen.

— A mint parancsoltad, ugy lesz édes apám. Ugy is történt. Mari napokig nem is közeledett az

II. A majorsági pénztárt illető terhek:

	1884.	1885.
Kölesönök ingatlanokra	80000 frt.	80000 frt.
Baruch és társa oradéka	7000 "	7000 "
A menház-alapból	3000 "	6200 "
B. Kemény-házon fekvő adósság	6000 "	6000 "
A nagyenyedi keresk. társulatnak 1000 "	—	—
Uszoda-kölcsön	2000 "	2000 "
Összesen	99000 "	101200 "

A tehertöbblet 2000 frt. — A tehertöbblet és az ingó leltár apadása teszen együtt 10886 frt 15 kr.

Mire fordítottat ezen összeg? Részben ingatlanokba ruházottat, ugymint: a laktanya építési többlete az előirányzatot felül 6017 frt 52 kr. mivel szemben az államkincstár felemelte a lakbért 870 frt 21 krral, ez tehát igen termékeny beruházás; a törzstiszti szállás építésére kiadott az anyagon kívül 3884 frt 93 kr; egy darab föld vásároltatott 160 frton, egy másik 100 frton; a polgári iskolának előlegezetett 1885. szeptember, október, november, december havaira 2000 frton felül. — Ezen tételek összege 12161 forint 93 kr, tehát fedezve van az ingó vagyon apadása, valamint a tehertöbblet, sőt a folyó jövedelmekből is 1000 frton felül fordítottat a kitüntett czélokra.

III. Ovadék és lételemény.

Értékpapírok és takarék betétekben 6250 frt — 6250 frt.

IV. Alapítványok ingó vagyona.

Tiszviselői nyugdíj-alap 3030 frt 79 kr.	4631 frt 45 kr.
Menház alapítvány	5546 " 54 " 1407 " 54 "
Nőegylet koldus alapítv. 1112 " 22 "	1460 " 32 "
Leányiskola alapítvány 1400 " — "	1400 " — "
Apró alapítványok	61 " 36 " 126 " 83 "
Összesen 11150 " 91 "	9026 " 14 "

A tiszviselői nyugdíj-alap 1600 frtnyi szép gyarapodása daczára a 2000 frtnyi apadás onnan származik, hogy a törzstiszti szállás építésére a menház-alapból 3200 frt kölcsön vétetett, 900 frtot pedig a szegények segélyezése emésztett fel. Czélszerű volna az uszodát a vett 6200 frt kölcsön fejében a menház-alapra irni, jövedelme ugyanis a szegények segélyezésére fordulván.

V. Az árvapénztár ingó értékei.

Magánkötvények 5347 frt 55 kr.	5187 frt 61 kr.
Takarékbetétek 9699 frt 28 kr.	1167 frt 20 kr.
Összesen 15046 frt 83 kr.	16254 frt 81 kr.

A leltározott ingó vagyon 67088 frt 39 kr értékét képvisel, — ebből készpénz 888 frt 59 kr, államkötvény 12630 frt, takarékbetét 21021 frt 13 kr, magánkötvény 32548 frt 67 kr; a kamat- és egyéb hátralékok nem leltározottak.

A bizottság törlésre ajánl néhány, még az 50-es évekből való felhajthatlan váltótartozást 138 forint 72 kr névértékben.

Ajánlja továbbá, hogy a leltárnak a bér szerződésekre vonatkozó része, valamint az ingatlanok leltára a tisztügyesnek és gazdasági előadónak másolatban kiadassanak, azon meghagyással, hogy a szerződések és bérletek lejtártát nyilvántartsák.

Ez alkalom az első, hogy az ingatlanok leltárát bemutatni szerencsénk van. A tanács rendeletéből a számvérvő készítette. Fáradságos, de mint a kezdet nehézségeivel küzdő, nem teljes munka, — főleg az ingatlanok

megnevezése, a bérlek kimutatása s a jövedelem kitüntetése becses javításokat nyerhetnek a jövőben.

Kivonatát közzöm. ismételve, hogy a munkálat tökéletességre nem tart igényt.

Van a város közönségének

	Hold.	□-öl.	Évi jövedelemmel.
belsősega	19	1465	5009 frt 45 kr.
regáléja	—	941	27749 " 71 "
alapítványi ingatlana 13	672	2348	" 62 "
külső jószágja	396	143	2393 " 96 "
erdeje	2219	1240	450 " — "
apahidi jószágja	187	956	nincs kimutatva
Összesen 2838	17	37931	frt 14 kr.

Feltehető a kérdés: vajon nem volna-e czélszerű némely kevésbé jövedelmező ingatlant eladóvá tenni, mint a szentkirály-utcai Czirner-féle telekkel történt?

Végül évek óta őriztetik a pénztáron a Beke Zsuzsa tulajdonát képező 3 darab ezüst kanál, mit a bizottság tulajdonosnőnek kiadni véleményez.

Az év utolsó napját a bizottság a pénztár megvizsgálásával töltötte. Megállapította mindenekelőt a naplók lezárása alapján az 1886. január 1-re átvendő pénzkészlet mekkoraságát.

A naplók szerint tett 1885. év folyamában a bevétel 93276 frt 15 kr, a kiadás 92428 frt 94 krt, a különbözet 847 frt 21 kr; ezen összegnek a pénztáron kellett lennie. — A pénzkészlet megszámláltván, éppen a lenni kellő összeg találtatott ott.

Ugy a főpénztári, mint az árvapénztári két példányban vezetett naplók teljesen reudben, tisztán kezelve találtattak. A pénztárnoki és ellenőri naplók egymással úgy a tételek minőségére, mint az összegzésre nézve teljesen megegyezők voltak.

Az adópénztári könyvek szerint az államadó beszállitva és a kir. adóhivatal által nyugtázva volt, az adópénztárban a könyvek szerint csupán 41 frt 38 kr kéréház adónak kellett lenni, mely összeg pontosan ott is találtatott. Az adópénztárnoki napló rendes, tiszta, az adószámtiszti napló a tételekre nézve előbbivel megegyező, ellenben külső tekintetében sok kívánni valót fennhagyó volt a gyakori áthuzások, vakarások, igazítások következtében.

A közgyűlés elismeréssel vette tudomásul az Erőss István pénztárhivatali főnök vezetése alatt álló pénztári kezelés hiánytalanságát, törölte az ajánlott elővált váltótartozásokat és elfogadta a bizottságnak a leltárookra és bér szerződésekre vonatkozó ajánlatait.

Magyar írók szándéka.

A nemzet irodalma megérdemli, hogy azon a helyen emlegessék, a hol a nemzetnek egyéb nagy érdekei kerülnék megbeszélésre. Azért keritem a lap elejére ezt a néhány sort, a mely a magyar írók szándékával foglalkozik. A hirlap sajtó az irodalom egyik része. Illő tehát, hogy szolgálja a másik részt, a mely vele egy vérből táplálkozik: a szépirodalmat.

És szolgálja, támogassa akkor, a mikor az fölszedi elszibadt lábait, hogy járjon a maga erejéből. Mert a magyar íróknak szándékuk van: az eredeti magyar szépirodalom emelése, könyvkiadó és terjesztő egyesület alakítása által. E czélból a szervező bizottság felszólította a magyar írók nagy ré-

szét az egyesülésre, s ezek oly tekintélyes számmal jelentkeztek, hogy az egyesület megalakult s fölvetta az „Auróra-kör” nevet. — Valami sok dívatba hozott nagy név nem igen van a körben. Azok egyrésze a Kistaludy- és Patófi-társaságokban „hüszölnék” a hírnév lombjai alatt. De van köztük magyar író elég, kik nem tartoznak klikkhez, párthoz s így nem is erőltette rá holmi befolyás nevüket a közönségre. A kik nincsenek ugyan dívatban, mint a turáur, de becsületes munkásai az irodalomnak s soraikból a tehetségek egész legiója támad, csak legyen olvasó közönség, a mely műveiket megveszi s el is olvassa. Mert ez minálunk két dolog!

A magyar embernek nem volt nagy erénye az olvasás s csak elvétve akadt egy-egy literatus ember, a kinél könyvtára talált a kereső. A kalendarium volt mulattatója, tanácsadója, órakuluma; s ha az idő nem a szerint igazodott, hát azt mondta rá: „megbomlott a természet rendje” — de a kalendarium jóslása mégis igaz maradt neki.

Később haladtunk mi is az időben. Beletörődünk mi az olvasásba is. Az irodalom újja ábredésével mi is felébredtünk a viláosságra. Meghozattunk Pestről egy-egy könyvet s az kézről-kézre járt a megyében. Ha nem veszett el hét falu határában, hát visszérkezett felibe. A megmaradt felerész aztán a padra került egértányának.

A poéta nem volt poéta, ha nem harsogott harezí verset, vagy nem siratta a „dicső mult”-at gyászindulóban. A regényíró két szerelmes viszontagságain töprengett; máskép a közönség sutba dobta; lévén a közönség olvasó része asszony.

Ma már felnőtt a gyerek s embernői ember; a magyar szépirodalom ott áll, a hol más művelt nemzeteké. A regényíró az életet mutatja, festve a kort s embereket; a poéta a természet örökségeit szedi zengő sorokba s megtanít a madár dalára, mikor az a szerelemről énekel. — Az olvasás mindennapi tápláléka az embereknek.

És a magyar közönség még sem vásárol könyveket!

Ipar, gazdaság, tudomány, művészet — mind elkél a piaczon, de a könyv az író nyakán marad. Az író hosszú és verejtékes élet drága tapasztalatait, tanulmányait, istentől adott tehetséget és egész lelkét kínálja könyvében, és a közönség többre becsül egy pár csibát, a mit egyszerre megveszik, mint egy könyvet, a melyen unokája lelke is meghizik a gyönyörűségtől.

Az irodalom pang; szenved, mert nincs kelete. A nem hirlapi, tehát muló napi élvezetre szánt, irodalmi munkák, a szellemi értékek egész kincs-garmadája nem kell a közönségnek, mert azt hiszi, hogy az erre kiadott pénz az ablakon van kidobva.

Hát nem jól van ez így, tisztelt közönség! — Nem szeretem mindegyre külföldre szaladni példákért, de ebben mégis odamutatok: ott alig van jóra való ház, a hol ha könyvtárt nem is, de nemzeti írók könyveinek egész sorozatát ne találnók meg. Minél nagyobb, erősebb egy nemzet irodalma, annál számot tevőbb az a nemzet a népek között. A műveltség mértéke az.

De az irodalmat a közönség pártolása teszi erőssé, nagygyá. A mely nemzet nem érdeklődik a maga írói iránt, az nem érdemel irodalmat; annak elég,

A farsang hamuja.

Hogy is leszünk hát most azokkal a fejekkel? Ki bontja meg haját bünbánólag, hogy elfogadja a hamut? . . . Nehéz kérdés, főleg a nőknek. A bün beismerése ma már nem szokás. Minél több kárt tettünk embertársainkban, annál büszkébben hordjuk a fejünket. Hiszen az dicsőség; hiszen az érdem; hiszen annál nagyobb a hódolók tömege!

Ugy-e szép asszonyok, kedves kis leányok? . . . Mert hozzátok szólnak e sorok. Itt van kezében egy halmaz hamu! Elégett szívek, lángoló szerelmek hamuja. Szép szemetek augarától fogtak tüzet ezek a veszedelmesen gyulékony portékák. S ha mig égtek, diadal-utakra vetettek fényt a lángok, — hamukat én a ti kis fejetekre hintem.

Mea culpa! Oh én legnagyobb vétkem!!
Hm! Hiszen ha a hamu megnyugtana minden vádoló lelkiismeretet, akkor én is beleujjnék egy sütkemenczébe. Persze akkor, mikor már kiszédtek belőle a kenyerek. (A tüzes kemence dicsőségét meghagyom Daniél prófétának, meg Légrády urnak, a ki halálunk után bujtatta be lelkünk silány hüvelyét.)

Hanem attól félek, hogy az a hamu sokak fejét égetni fogja. Oh, az öntudat tűz, a melynek hamuja is perszöl parázs. A ti bünökre, nők, csak azok oszthatnak bocsánatot, a kiknek szívében kárt tettek. A Vezuv összes láva-tengere sem temeti el azokat a vérespeket, a melyek a megsebzett szívűből hullanak; sem azokat a könyecskéket nem szívja magába, a melyeket a csalódás keeserűsége sajtol a szemekből. A férfiszemekből!

A férfi könye vitriol, a mely ha lelketekre hull, foltot éget. Hamut, rakással, mert sok s nagyok a ti bünitek, nők! Az összetört szívek cserepeit nem győzték kisipórnai egy-egy bál után a szolgák. Ti törtétek össze.

Hamut, rakással, mert nagyok a ti bünitek. A háborgó keblek viharja hegyekké korbácsolta a vizeket s a hullámáncz elszakította a „remény” horgonyain libegő hajókat. A terveik tömege ott veszett. Ti öltétek meg!

Tegyetek vallomást: hánynak nyújtottatok mentő kezét? Hány-nak gyújtottatok biztató ugarát a tévedt utakon? — A kik így eslekedtek, azokat ne érje a hamu. Am a többiek vezekeljének!

Bontsátok meg a hajtekereset! Hulljon vállaitokra a selyemfűrtök tömege, hajoljon meg a büszke nyak, és fogadja el a szánombánom hamvát.

ha a külföldi selejtes ges lelkét.

Hála istennek, ezt érezni, s ebben a írói-szövetség, a mely lesztésére fogott egymást Szivünköl ohajgyar írók. Hisszük, kesedni tudó magyar ahhoz a kézfogáshoz, lom megerősítéséhez, egyesíti.

Nem alamizsnát ismerést; helyet a szivében. Egymást tenek, szólhatnak hát az író az ő közönségé — Magyar közö könyvét! Háznak dis . . . Érzem, h

CS

A nagy

— Angelo de So

A szállásodóné beza esőn, egy pillanatil halig nagymama nem ébredt-e az öreg alvó nővel, Berna A művész egész éje

Peters huszonöt éve göttek. Egyike volt a legszínészeknek. — A felkelő azon szép arcok egyikére tak képzelti maguknak.

Peterst valami könt vette észre, hogy az ajtó be Valóban, a szobába

— Teringteté! — rán felkelt. — És karossz bált eladudni, számba sem — Nos, Peters ur, midőn a nagyszobába lem

— Kitűnően Berna nem igen hallottam köhéese — Ah! bizony sok

revette amint felébredt, h ragadott, hogy tüstént sz Peters sajnálkozott

— Mit ad nekem r — Hát hiszen tudj — Libeazombot ka — Hat ma reggel

A festés a fenék varra gyujtott. — Különös egy vic

mindég libával élnek, és nek szert, hát nagy karo mellett. Igazán bolond, ilyeneket a bonlognei erd a vén anyó elpályázott, h utazom.

Igy ui! Most már Az anyalok vezeklen Es most jöjjetek u Ne tesszen nektek h v a s z n a. Ide, elő mind kalmatosak vagytok, kivé

Röptiben tudakozó harangozóknál, hogy hány Föltötteb kevés. Anyyira támad a nagy esketési de Urak, ti haczra k

uj kort akartok megterem Ebbé beleszól a társadal Adót az agglégény

A mig pedig ez a niszter fejében, — le a f — Szánom, bánom hibás. Válogat és nagyra

— Ne lázongj, ifj ráadás; a fő a hozomány m é n y e elrepül. — Ha — Erőszak ez! N öltöz ködik.

— Az ám! Ha ne ből, bársonyból viganót; — hát akkor előttd, ne tik. Ti vagytok, férfiak, a hamuba!

Pfü! Ezzel is ren bünök felől. Az én neheztelese Mit tegyek vele?

No lám! Van nek az, hogy e sorokat megír Ráhintem sajtát fe halaknak és a — b

utezára néző ablakok felé. Deak uramék hasztalan sétáltak le s fel a ház előtt, hasztalan vetettek sovár pillantásokat Mari ablakai felé, mert a „szép Mari” piros üde arezát, esinos nyulánk természetét a nyitott ablakon át többé meg nem láthatták.

Szép szeptember hónap egyik szombat délutánján Márton mester, három izmos segéde s Jóska a kamasz inas csaknem szóltanul, szorgosan dolgoztak, csak Gergely segéd fityörözgette valamelyik „landaris”-nak egy-egy részletét, melyet a mult farsangon hallott volt K.-Vásárhelyt a esizmadia czéh által adott híres tarisznyás bál alkalmával. (Ez a bál azért volt híres, mert éjfélt után a főczéhmestert is, az alezchéhmestert is jól elagyabugyálták s aztán kidobták a bálból.) Siettek, hogy a kiszabott heti munkát, ha csak lehet, még az nap este bevégezzék s másnap a maga idejében elmelessenek a ref. templomba, Szász L. tiszteletes uram szokott szép tanítását meghallgatni.

Egyszer csak — ugy 5—6 óra között — megnyílik a műhely ajtaja s képből kikelve berohan Mari s jelentí atyjának, hogy két tógás deak az „Ebhát” felől keresztfül szökke a kerítésen, belopódzott a szilvába s jó étvágygyal fogyasztják a besztercei szilvát. Kellemetlen jelentését eme szavakkal fejezte be:

— Már most, mondja édes apám, hova vonjam magamat? mert már a kertbe sem mehetek, ott is deákok vannak.

Csak ez kellett még Márton uramnak, hogy kertjébe is belopódnának a deákok s onnan is leskelődjenek leánya után. A szilvát, melyet a hivatal vendégek fogyasztottak, nem vette számba. Adott ebből az Ur Isten eleget. De meg aztán Márton nem is volt fősvény ember. sőt öröme telt abban, ha jó embereit, komáit, — mikor házat szives látogatásukkal megtisztelték, — megvendégelhette

s kedélyöket a „kőberekben” termett jó borával földerithette.

Nem a gyümölcstermésben okozott kár bántotta tehát Márton uram lelkét, hanem az a vakmerőség, hogy két fiatal ember s a mi több: két deák merészkedett alkonyatfelé kertjébe beszökni; nemesak, hanem ott még le is telepedtek, mintha ügyök egészen rendben lenne.

Röktön felujtultak emlékében ama szavak, melyeket az egyik deák mondott volt neki néhány napokkal ezelőtt a kapuban: „a napokban találkozni akarok s mert akarok, találkozni is fogok a szép Marival, ha fog tetszeni Kovács bácsinak, ha nem”

Áhá! gondolá, ezek csak az ígéretet beakarják most váltani. Na megálljatok deákok, adok én nektek mindjárt találkozást, no csak várjatok, mormogá s aztán így szólott Marihoz:

— Mari leányom! te, a kis Kati és Károly átmentek S—di komákhoz s ott maradtok, mig haza hívatlak. De ne szólj se S—diéknak, sem senkinek másnak erről a dologról egy szót sem. Értetted? ha igen, gyorsan menjetek.

Ezután az „anyjuknak” hagyta meg, hogy huzódjék be az első szobába és legyen esendesen. Akármí történiük künn, egy szót se merjen szólani. Mikor a háziaknak az utasítást ezekben megadta, segédeihez fordult s felindulástól reszkető hangon eképpen szólott hozzájuk: „István, Gergely és András magok, te is Jóska, jönek velem a kertbe fel, hogy a tolvajokat elfogjuk és megkötözzük.” Ezzel rohantak is a kertbe. Andrásék deákat ütni szivesen is mentek, mert a „szép Mari” mindhármuk szemét megszurta s ez okon érdekükben állott deák uramékat elriasztani a háztól. Sőt még Jóska, — a nyakig szurtos inas, — még ő is mert gondolni a májszturnam szép Marijára.

(Folyt. köv.)

ha a külföldi selejtes könyvek szeccskáján táplálja inséges lelkét.

Hála istennek, ma már a magyar közönség is kezdi ezt érezni, s ebben a tudatban mégis megbizhatik az az írói-szövevény, amely a magyar eredeti szépirodalom fejlesztésére fogott egymással testvérkez.

Szívünkben ohajtának, hogy ne csalódjanak a magyar írók. Hisszük, hogy az értelmes és hazafiasan lelkesedni tudó magyar közönség készséggel nyújtja jobbát ahhoz a kézfogáshoz, amely a magyar nemzeti irodalom megerősítéséhez, fejlesztéséhez összeállt író-csapatot egyesíti.

Nem alamizsnát kér a magyar irodalom, hanem elismerést; helyet a magyar ember asztalán, kezében és szívében. Egymást táplálják: életet egymásból merítenek, szólhatnak hát egymáshoz bizalommal s mondhatja az író az ő közönségének:

— Magyar közönség, vásárolj meg a magyar író könyvét! Háznak diszt, az irodalomnak életet adsz vele!

... Érzem, hogy igazat mondtam.

László Elek.

CSARNOK.

A nagymama karosszéke.

— Angelo de Sorr után francziából V. D. —
(Folytatás)

A szállásadóné bezárta az ajtót, de mielőtt lement volna a lépcsőn, egy pillanatra hallgatódzott, hogy meggyőződjék, ha vajjon a nagymama nem ébredt-e fel. Majd amint Peters lehélese összevagyult az öreg alvó nővel, Bernardné távozott.

A művész egész éjén át mélyen aluvék. Peters huszonöt éves volt; arczára sűrű, szőke hajfürtök csüngöttek. Egyike volt a legszebb német szende és merengő kifejezésű mintaképnek. — A felkelő nap első sugara a költői arczára esett, — azon szép arczok egyikére, melyet a serdülő leányok álmaikban szoktak képzelni maguknak.

Peterst valami könnyű zőrej már virradatkor fölkelte. Ugy vette észre, hogy az ajtó bezáródott és két női hang hallzott a lépcsőn.

Valóban, a szobában senki sem volt többé. — Teringettél! — mormogá — az öreg nagymama ugyan korán felkelt. — É a karosszékeben a másik oldalra fordulva, megpróbált elaludni, számba sem véve a falu és a ház zaját.

— Nos, Peters ur, jól tetszett aludni? — kérde Bernardné, midőn a nagyszobába lement.

— Kötönyt Bernardné asszony! Sőt még szobatársam is, mert nem igen hallottam köhécselni. Nagyon korán kelhetett fel. Hát hol van? — Ah! bizony sok furcsa dolog történt ma reggel óta. Észrevette amint felébredt, hogy őn ott van szobájában, hát úgy megragadott, hogy tüstént szülőhelyére utazott egy arra menő kocsival.

Peters sajnálkozott ezen eltávozás felett, a melynek okozója ő vala, hanem úgy alattomban mégis örvendett, hogy most már nem kell a vén anyókaival megosztani lakosztályát. Azután reggelit kért. Gyönyörű idő volt. — Peters egy, az udvarra helyezett asztal mellett, óriási fenyők árnyában foglalt helyet, melyek éltető illatot arasztának.

— Mit ad nekem reggelire, Bernardné asszony?
— Hát hiszen tudja azt az urfi. Mit evett tegnap este?
— Libacombot kaposztával.
— Hat ma reggel szolgálok kaposztával libaszárnyat.

A festész a fenyők árnyába telepedve, várta a teritéket és szivarra gyújtott.

— Különös egy vidék! — mondogatá magában, — hol csak mindég libával élnek, és hol, csak hogy egy kis pénzmagra tehessenek szert, hát nagy karosszékekben hálják az utasokat vén anyókák mellett. Igazán bolond, a ki Labouheyrebe jön fenyőt látni, mikor ilyeneket a bolgnei erdőben is lát! Egy éjjel még itt hálók, mivel a vén anyó elpályázott, hanem azután holnap reggel művelt vidékre utazom.

Igy ni! Most már megszabadultam a nehezitől: a nőktől. Az angolok vezeklenek; — hagyjuk őket a töredelemben.

És most jöttetek urak!
Ne tesszen nektek húzódozni, mert egy végből van a Dóák név a szóna. Ide, elő mind a négy korosztály! A vezeklére mind alkalmatosak vagytok, kivétel nélkül.

Röptiben tudakozódtam beavatott egyháziaknál és jól értesült harangozóknál, hogy hány kihirdetés is történt a farsangon? — Fölöttébb kevés. Annnyira kevés, hogy az egyházakban komoly kérdés támad a nagy esketési defeszt miatt!

Urak, ti harezra keltek a rendeltetéssel? A történelemben egy új kort akartok megteremteni: az aglegények korát? Ohó! Ebbe beleszól a társadalom is, az állam is.

Adót az aglegényekre! Sulyos adót!
A mig pedig ez a böles gondolat gyökeret kap a Szapáry miniszter fejében, — le a fejekkel urak, hadd hintsek rá tüzes hamut.

— Szánom, bánom! — de nem, azért se bánom. A leány a hibás. Válogat és nagyra lát. Nem férjért keres, hanem pártit!

— Ne lázongj, ifju! Hát te mit keressz? Előtted a nő csak ráadás; a fő a hozomány. S e dicetelen hajzában a család eszménye elrepi. — Hamut! Hamut!

— Erőszak ez! Ne kényszeríts reá. Végül is enni kell, s a nő öltözököt ködik.

— Az ám! Ha nem teszi, ha nem hord nagy uszályt; selyemből, bársonyból viganót; ha nem ragyog rajta smaragd és briliáns! — hát akkor előtted „nem tűnik fel“ Ha karton ruhát ölt, kinevetik. Ti vagytok, férfiak, ennek is oka. Ide a fejéteket, ebbe a zsákba, a hamuba!

Pff! Ezzel is rendben volnát. Tünődjenek a hamuban ők is büneik felől.

Az én neheztelém is kialudt. Csak a hamuja maradt meg. Mit tegyek vele?

No lám! Van nekem is bűnöm elég; garmada. S a legnagyobb az, hogy e sorokat megírtam.

Ráhíntem saját fejemre. Vezekeljünk közösen, s aztán neki a halaknak és a — böjti hangversenyeknek.

Skorpió.

Magánbeszédét egy bájos ifju leány közeledte szakítá félbe, ki asztalkendőt, tányért és falat hozott. Ez a szép teremtés az asztalra téve a tárgyakat, de nem merészt Petersre tekinteni, kinek jelenléte zavarba hozná látszék, nem lehet tudni miért.

— Hogyan kisasszony, hát ilyen csinos kis felszolgálóm lesz nekem.

Az ifju leány nem válaszolt.
— A háztájhoz tartozik kegyed, szép gyermek?
— Igenis, uram.

— A Bernardné asszony leánya?
— Nem uram, unokahuga. Nekem nem él sem atyám, sem anyám.

— Fogadni mernék, hogy neve is olyan szép, mint arca.

— Neve Magdolna.

— Mindjárt tudtam! . . . Most ugyan el van foglalva, egyéb-iránt mit keressz it?

— Bizony, dolgozom.

— Mit?

— Kötögetek, foltzogatok, azután tanulgatok is.

— Tanulgat is! . . . ugyan mit?

— Zongorázom. Mont-de-Marsban voltam nevelő intézetben, belejöttem egy kicsit a zenébe, most már egyedül tanulgatok.

— De ilyen csinos, ilyen szép kisasszonynak bizonyosan udvarolnak a szomszédok legények; azonkívül valamelyik rokona gondoskodik, hogy férjhez mehessen.

— Van egy unokabátyám, Bulosban lakik, gyantakereskedő Minden esztendőben meglátogat bennünket egyszer. A mióta Mont-de-Marsban visszakerültem, négyszer láttam.

— De még akkor először elkezdte a szépelgést?

— Nem, nekem nem mondott semmit, — válaszolt Magdolna mosolygva, ki a Petersseli társalgásba kissé belebátorodott.

— Hát másodszor?

— Másodszor azt mondta, hogy 15 ezer frankon adott el gyantát.

— Hát aztán?

— Többet nem mondott.

— Hát harmadszor?

— Ötszáz juhról beszélt, melyet venni akar.

— Hát negyedszer?

— Oh! negyedikszor már azt mondta nekem, hogy még szükségem lenne ötszáz juhra, és hogy szeretne megházasodni, hogy neje után hozományt kapna.

— Ah, a csinos unokabátyái! . . .

— Nem valami csinos biz az, mondhatom önnek, azután meg már nem is fiatal. — De bocsánat, némém szólit.

És Magdolna futva eltűnt. (Vége köv.)

VEGYES HIREK.

— Pünköszt Ferencz főmérnököt s a helybeli kir. építészeti hivatal főnökét hasonló minőségben Székes-Fehérvárra helyezték át. Igen sajnáljuk, hogy eltávozása ily korán következett be, midőn a megyei viszonyokkal megismerkedett s nagyszabású terveinek megvalósításához éppen az ő fáradhatatlan tevékenysége következtében, oly közel hittek magunkat, s midőn alig hangzottak el a megye gyűléstermében az elismerés és köszönet meleg szavai, melyeket alispánunk a törvényhatóság nevében hozzá intézett. Tavoztatval nem csak a kitűnő szakembert, hanem a közmívelődési egylet egyik buzgó apostolát is elveszítjük s kívánjuk, hogy működésének új teret is annyi jó barátot szerezzen, mint közöttünk s hogy utódja szintén az ő nyomdokain haladjon s fáradozásait hasonló siker s elismerés jutalmazza. Utódján Latinovics Mihály, kir. mérnök nevezetett ki, ki miut az itteni kir. építészeti hivatal tagja, eddig is szép tevékenységet fejtett ki.

— Márczius 15. dikét, alkotmányos életünk e nevezetes napját a 48-as honvédek egylete s a Bethlen-főtanoda ifjusága által a régi városház nagytermében, hétfőn délután 3^{1/2} órakor rendezendő ünnepélyi fogjuk megünnepelni. Felhívjuk a hazafias közönség t. tagjait szives részvételre. Ez ünnepély programját a theologiai dalkar, Réthy Gábor felolvasása, a tüzóitó zenekar stb. fogja érdekesen betölteni.

— Necrolog. Kolosy Antal steinbaehi ez. prépost, plébános, kanonok, pápai kamarás, Gyula-Fehérvárt folyó 16. 12-én éjjel 12 órakor, szélhűdés következtében 65 éves korában jobblétre szenderült. Egyike volt a legjobb szívű, derék emberöknek, kit tudománya s kedves modora széles körben ismertté és szívesen látott vendéggé tett. Nemcsak a gyulafehérvári káptalan, hanem megyénk közönsége s társadalma sokat vesztett, — s mi e vesztesség felett mély részvétünket fejezzük ki. — Áldás emlékére!

— Kinevezés. A verespataki állami elemi leányiskolához, az állásáról családi körülmények miatt lemondott Vajna Johanka helyére, Emmánuel Ida nevezetett ki.

— Védelem a phylloxera ellen. A két közelebbi évi jó szőlőtermés s az aranylag nem rosz mustárak a szőlőtelepek fejlesztésére biztatják a szőlőtulajdonosokat, kik közül sokan, hogy mielőbb czélhoz jussanak, mellőzve a szükséges óvatosságot s nem reflektálva a phylloxera-behuzrolás végzetes következményeire: a kecskeméti állami szőlőtelepről rendelték meg nagyobb mennyiségű gyökeres szőlővesszőt. Megyénk alispánja erről értesülvén, tüzetes felterjesztéssel fordult a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterhez, hogy az eddig vészmentes erdélyi részekbe a királyhágón tulról szőlővessző behozatalt ne engedélyezzen, mivel megyénk területén ily szállímanyságot lefoglaltni lenne kénytelen. A közigazgatási bizottság helyeslőleg vette tudomásul ez intézkedést, mely azért is nagyon indokolt, mivel egy kis utanjárással a megyei szőlőbirtokosok telepeiről a legkitűnőbb szőlőfajok mind beszerezhetők, még pedig a mi a fő dolog — levéltetű nélkül.

— Hymen. Dr. Farnos Dezső, a Bethlen-főiskola egyik kitűnő segéd-tanára eljegyezte Gáspár Jolán kisasszonyt, id. Gáspár János kir. tanácsos tanfelügyelő szellemes kedves leányát. — Öszinte örömmel közöljük e hirt szerencsekívánatunk kíséretében.

— A vulkoi aranyrablás. Lapunk mult számában közölt adatokat következőkben egészítjük ki. A bányatelep messze van minden rendes községtől s a szomorú tamadásnak kitett ház, melyben oly nagy értéket tartottak, egyszerű faépület, oly gyöngye ajtóval ellátva, hogy bizony nem nagy erő kellett belökéséhez. Az ablakokon sem volt vasrostély, az aranytéglik pedig egy gyöngye faládba voltak rakva, melynek széleit vekony vas-pléh tartotta össze, 2 reteszen pedig vertheim lakatok lógtak. Az ablakon elrobbantott dinamit-töltény a bányákban használni szokott nagyságu volt, de oly erővel robbant fel, hogy az ablaküvegek keményen a falra verődtek, a töltényhüvely pedig az ablakkal szemben álló tükröt szétzúzta, — szökgént verődött a falba. — A tamadás már az ősz óta tervezetett s a rablók között több 5—6—8000 frt vagyonnal bíró jómódu buosumi lakos van, kik vagyontukat a Lukacs László orsz. képviselő vezetése alatt művelt s nagyobb részben az ő birtokait képező bányákból szereztek. Miutan azonban a francia tarsulat érzékeny kárt okozott az által, hogy a bányát kezzeikből kivette, — részint megfélemlítés, részint kárpótlás végett határozta el a rablást, — melynek tettesei azonban hamar kiderültek. Kovacs Ferencz esendőr főhadnagy és Tischer Lajos es. kir. hadnagy ugyanis a községbírónak kijelentették, és Jank Juon g. lelkész által is kihirdetették, hogy ha a község nem adja ki a tetteseket, még több katonaság fog oda rendeltetni. 7-én este 10 óra után 6 rabló jelent meg a bíró s a lelkész kíséretében, elhozva a Bemlea Juon in Nikolájnal elrejtett összes arany- és készpénz készletet és töredelmes vallomást téve, mire a vizsgálóbíró rögtön megkezdhetette a további nyomozást, eddig összesen 58 egyén lett letartóztatva. — E közben szegény Ditterlin Mór 6-án este 7 órakor, daczára dr. Kisbach Aurél bányarvos fáradozásainak, a szenvedett vérvesztesség és átbulás következtében kapott vérmérgezés folytán 26 éves korában elhunyt, úgy hogy a tarsulat igazgatói csak temetésére érkezhettek meg, mi folyó hó 8-án délután 3 órakor, Zalathuán az ev. ref. egyházi szertartás szerint nagy részvét között történt meg. A esendőség bámulatos kitartást tanúsított s a katonaság versenyezett vele. Egy méter magas hóban, kietlen zord vidéken kellett fáradoznia, majdnem pihenés nélkül; zsúfolt lakásban, primitív etkezéssel ellátva, rendkívül jó szolgálatot teljesítettek s teljesítenek még mind e mai napig, — mert a vizsgálat meg folyamatban van. — A lakóság magatartása nyugodt. Meg kell említenünk, hogy Köblös és Damó szolgabírók, Kontz segédszolgabíró kiváló pontossággal és erélyvel felelték meg feladataiknak, úgy hogy ez eset méltán győzhetett meg a figyelmessé lett külföldet közigazgatási, bírósági közegeit, jeles esendőségünk s a derék katonaság arról, hogy hivatást mindenik kiválóan be tudja tölteni.

— A vulkoi aranyrablás és a nagyenyed-ponor verespataki megyei ut. A „Nemzet“ a vulkoi aranyrablással foglalkozva, azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy bányavidékünket közelebbi összeköttetésbe kell hozni a közlekedés főutvonalaival s ez által hozzáférhetőbbé tenni, mire mint legcélszerűbbet a nagyenyed-ponor-verespataki utvonali kiépítését nyomatékosan ajánlja. Nagyon örvendünk e nyilatkozatnak, mert abban nemcsak régóta táplált megyei törekvés támogatását látjuk, hanem azért, mert ezen utvonalaak a rövidségén kívül azon nagy előnye is meg lesz a mostaniak felett, hogy csaknem egész hosszában meggyerinczek mentén halad s így stratégiai tekintetben is sokkal biztosabb. Kizárólag pénzügyi tekintetek késleltették a megyei uthalózat ezen fontos ágának kiépítését, mi különben e tavaszon megfog indulni s néhány év alatt be is lenne fejezhető, ha a megye megfelelő országos segílyt nyerhetne. A külföldi nagymérvű befektetések által is szép fejlődésnek indult bányászati védelme, ezen vidék olesőbb élelméze s faiparának fejlődése sürgetőleg megkövetelik, hogy e vidék a mostanihoz hasonló meglepéseknek többé kitéve ne legyen. E felleghvárat ezental állandó helyőrség fogja megszállva tartani, gondoskodni kell egyuttal jó és biztos közlekedési utakról!

— Hibajegyzék. Lapunk mult számában az 578. sz. a. árverési hirdetményben 216 forint becser van hibasan közzétéve, mit 316 forintra kérünk kiigazítani.

— Az „Ország-Világ“ 10-ik (márczius 6.) száma is a szokott gazdag tartalommal s művészi kivitelű képekkel jelent meg. — Nagyon érdekes e számban a Gyulai Pál és szász Károly közti költői verseny 1849-ből, Budavár bevétele alkalmából Gerő Károly Tóth Ederől és Csepregy Ferenczről ír ezikket a „Falu rossza“ és „Sárga esik“ 100-ik előadása alkalmából, egyszermind nagyobb szabásu kép van Görő Lajostól, mely e két kiűnő népszimnium alakjait a egyes jeleneteit tünteti fel, köztük a két szerző arczképével. A többi közlemények következők: „A világbéke“, a napokban elhunyt Dessewffy Marcell grófiól; Tolnai Lajos és Szabó Endre regénye (az utóbbi illusztrációval); „Szándékos torzítások az emberek testén“ (rajzzal) Aeskulap-tól; „Az örök élet“, Moret elbeszélése Szigethy Szalay Erzsé fordításában; Szvorényi (arezképpel) Bródy Sándortól; Rossi Marcello (arezképpel), apró versek, természetudományi apróságok, orvosi tanácsadó, „A hétről“ (karezzolatok az operaból) Székely Huszártól, „A legendától az operetteig“ divaticzik Elemértől, színhazi és könyvkritikák s ezenkívül a gazdag rovatok. A képek közt különösen kiválik Mannheimer Agost „Az erdőn“ című remek rajza, s igen bájos a czimkép is. Előfizetési feltételek: január—decemberre 10 frt,

jan.—juniusra 5 frt, julius—szeptemberre 2 frt 50 kr. junius—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt egész óvra 28 frt, félóra 14 frt, negyedóra 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti utca 6. szám.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

Dr. MAGYARI KÁROLY
SZILÁGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN

Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Nincs többé gyomor baj!
A legújabb találmány a szenvedő emberiség gyógyítására a híres **GYOMORERŐSÍTŐ LIKÓR** a legnemesebb gyökerekből készítve. Régi igazság, hogy a gyökerek és fűvekben található fel az elveszett egészségnek gyógyszer. — A nevezett gyomorerosító likörnek különös sajátsága, hogy a gyomorban savat nem okoz. Minden személyem iránti hittel és bizalommal mondhatom, hogy gyártmányommal tisztaságra, finomságra és gyógyító erejére nézve egy szer sem mérkőzhetik és azért a t. cz. közönségnek örömmel jelenthetem, hogy gyomor-liköröm már sok gyomor bajban szenvedőknek segített, a mit kezemből levő elismerési és haláliratok bizonyítanak. — Egy üveg ára 60 kr. Kapható a gyárosnál: **Kann Lipót** Budapest, Váci-körút 66. sz. és **WEKSZLER FERENCZ** úrnál Nagy-Enyeden. 1-10

Házás már jövő hónapban!

Kincsem 11 sorsjegy 10
Sorsjegy 11 sorsjegy 10
Főnyeremény kézpénzben **50.000 ft**
10.000 ft, 5000 ft 20° lev. 4788 pénznyeremény.
A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. sz.

Kincsem sorsjegyek kaphatók N. Enyeden WOKÁL JÁNOS könyvtárusnál. 2-

39. szám. 1886.

Arverési hirdetemény.

Alólirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a balászfalvi kir. járásbíró-ság 1951—885. számú végzése által Kassovitz Ignác és fia czég javára Goldstein Vilmos ellen 270 frt 82 kr. toke, ennek 1885. év november hó 5. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 20 frt 29 kr. perki költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 381 frt 71 krajczára becsült 5 darab 246¹/₂ m. méter női ruhaszövet, 2 darab 87¹/₂ m. méter fekete kachemir, 4 darab 187 méter satén és 1 darab 5 méter peruvienből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 113—1886. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Balászfalván alperes üzlethelyiségében leendő eszközölésre 1886. év márczius hó 22-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiűzetendő. Kelt Balászfalván, 1886. évi márczius hó 4. napján.

Thát György, kir. bírósági végrehajtó.

77. szám. 1886.

Arverési hirdetemény.

Alólirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a balászfalvi kir. járásbíró-ság 386—1886. számú végzése folytán a balászfalvi Goldstein Vilmos kereskedő csődötmegeében lefoglalt és romlásnak kitett: 70 kiló liszt, 14 kiló rizskása, 75 kiló borsó, 4 kiló lenese, 33 darab kisebb-nagyobb mennyiségű férfi ruhakelme, 1 darab fekete posztó, 140 csomó szövő pamut, 1 csomó zöldszintű szövő pamut, 305 maring gácsi szőr, 8 csomagban 95 maring berlini gyapot, 45 kiló két színt berlini nyak-kendő és 7 darab bőrsz. férfikabátból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 386—1886. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Balászfalván a csodálattal üzlethelyiségében leendő eszközölésre 1886. évi márczius hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-sa értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiűzetendő. Kelt Balászfalván, 1886. évi márczius hó 4. napján.

Thát György, kir. bírósági végrehajtó.

Sz. ad. 54—1886. polg.

Arverési hirdetemény.

Alólirott bírósági kiküldött ezenel közhírré teszi, miszerint a vizaknai kir. járásbíró-ság 54—1886. polg. sz. végzése folytán nagyszabeni „Albina” hitelintézet javára csicsóboldvilági Moga Atanaszia, Sarlea Absolon és sorostélyi Áron George ellen 432 frt 50 kr. és járul. erejéig bíróság lefoglalt és 524 frt 50 kr-ra becsült marhák és egyéb gazdasági tárgyakból álló ingóságok 1886. év márczius hó 18-án délelőtti 12 órára kitűzött nyilvános árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-sa értelmében készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Vizaknán, 1886. márczius 9-én.

Predovics János, bir. kiküldött.

Iris Rózsa tej (Treu Nuglich), a bőrnek finomságot és életvidor szint kölcsönöz, — ára egy üvegnek 1 frt.

Ravisante, szeplo és májfoltok eltávolítására legalkalmasabb. 2 frt.

Pasta Pompadur, kiütések és mindenféle bőrbántalom és foltok ellen, valódi ára 1 frt 50 kr.

Poudre de fécers de Ris, a legfinomabb francia hajpor eredeti hajporzóval együtt 1 forint 15 kr. anélkül 80 kr.

Duvel de Cygne (Treu Nuglich) kitünő arcz-fehéritő. Egy doboz 60 kr.

Párisi hölgypor (Kielhausertől) valódi 50 kr.

Ess bouquet szappan 50 kr.

Növényzsappan (Dr. Borchard) 42 kr.

Spermaet szappan 40 kr.

Chinai Moschus szappan, valódi 55 kr.

Glycerin Cream (Sarg) egy üveg 50 kr.

Glycerin Cream (Kielhauser) 1 üveg 1 frt.

Glycerin Toilette (Sarg) egy üveg 1 frt.

Kapható Nagy-Enyeden VARRÓ FERENCZ gyógyszer-tárában. 2-5

Betegek és testi gyengeségben szenvedők elismerései az elért felgyógyulásért.

Ama általános nagy feltűnést, melylyel a Hoff János féle maláta kivonat egészségi sör, a Hoff János-féle malátakivonat csokoládé, a Hoff János-féle maláta mell-cukorkák felléptek ezen csodálatra méltó három egykoru jelenség volt az, mely ezen megjelenést követte, a művelt Európa, most már Amerikának is közfelkiáltása, az összes belgyógyászati orvosok helyeslő nyilatkozata, melylyel kapcsolatban vannak az érdem-érmek adományozásai is, s végre az uralkodó koronás fők, hercegek és hercegnők kegyel, melyhez a számtalan udvarszállítói oklevél, és érdem kitüntetés is járul. Ezen kitüntetések száma ez idő szerint 63-ra emelkedett, s nem tekintve azt, hogy azóta az egészségügy terén bizonyos mozgalom is keletkezett, felléphetetlen marad. Kérjük a közönség nyilatkozataival, kiktől a gyáros levéltárában több százezer köszönő irat van eltéve.

HOFF JÁNOS udv. tanácsos urnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és németrendek lovagjának. A Hoff János-féle malátakivonat feltalálója s egyedüli készítőjének, Európa legtöbb fejedelmének udvari szállítója. Bécs, Gyár-helyiség: 2. s iroda gyári raktár Graben, Brennerstrasse 8.

Dr. Loeff főorvos és Dr. Porias törzsorvos ur hivatalos gyógyjelentése a 2-ik számú helyőrségi kórház IV-ik osztályból Bécsben, így hangzik: a Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör s a maláta csokoládé, s különösen a malátakivonat is az idült mellbajban szenvedő betegek által igen kedvelt s óhajtott volt, hasonlóan a maláta csokoládé is az üdülőknél, az elgyengült emésztési képességnél súlyos betegségek után, igeo üdítő s felettébb kedvelt gyógytápszer volt — elhagyott gyermekek megmentésére alakult védegyelet igazgatósága Bécsben, a mellbeteg gyermekek örvendtes javulásáról tesz jelentést, mely előrelátható reményre jogosít, hogy ezen gyógytápszer folytatott használata mellett tökéletes gyógyulás várható. Báró du Mont, született Bathányi úrnő a maláta sör és a maláta csokoládé gyorsan és tökéletesen megszabadította legeső-hurujától. Dr. Hauser, az orvosi kar tagja Bécsben, a Hoff-féle malátakészítményeket csillapító és a legkitünőbb erősítő gyógyszernek nyilvánítja, s többek között így szól: kisebb hurutos bántalmakat és zihát a Hoff János-féle malátakészítmények gyorsan s alaposan gyógyítanak. — A nehéz mellbetegek Hoff János-féle maláta gyógytápszerrel folytatott használata mellett nemcsak nagy enyhülést fognak elérni, hanem életüket is tetemesen meghosszabbítják. Platenik Franziska Bécsben, Fünfhaus, Goldschlag-gasse Nr. 28. legszivélyesebb köszönetét fejezi ki a férjét gyötört gyomorhurut meggyógyításáért s kéri köszönő nyilatkozatának a hasonló bajban szenvedők javára való nyilvánosság elé való hozatalát. — Két éven át gyötörtetve köhögés és gyomorhaj által, s csak is az egyedül valódi Hoff János féle maláta-készítmények használata által felgyógyulván, sziveskedjék ismét 13 palack maláta sört s 2 zacskó mellcukorkát küldeni, Cseflov József, ruh akészítő, Rothenburggasse Nr. 39. — A bécsi katonai lapok szerkesztője, Müller F. ur Bécs, Elisabeth-strasse Nr. 15. mély köszönetét fejezi ki, makacs és rossz indulatú köhögésének és mellbántalmának a Hoff János-féle maláta mell-cukorkák által való tökéletes meggyógyításáért, miután minden más egyéb készítmények és gyógyszerrel tett kísérletek teljeseen eredménytelenek maradtak. — Dr. Seidl orvos ur Bécsben lakik Stadt, Pestalozziggasse Nr. 4. szóról-szóra ezeket írja: orvosi gyakorlatom ideje alatt Gráczban s jelenleg itt Bécsben-ben alkalmam volt az ön maláta készítményeinek jóságát és kitünő voltát minden tekintetben pontosan kiismerni. Ugy a gyermekgyógyászatban, mint a felnőtteknél is kitünő sikerrel használom azt a mellbetegek és a vérszegényeknek.

JEGYZET. Valamennyi hirdett malátakivonatnak, a mire egy a beteg, mint az orvos különösen ügyeljen. A valódi Hoff János-féle maláta készítményeknek a védjeggyel kell ellátva lenni. (A feltaláló Hoff János arczképe és Hoff János aláírása.)

Minden ismétlő elárúsító helység, könyvostn szines falragasszal jogosittatik fel az ismétlőadásra.
Árak: A valódi Hoff János-féle malátakivonati egészségi sör 1 palack 60 kr., 11 palack 6 frt 28 pal. 15 frt., 58 pal. 30 frt. 1/2 kiló maláta-csokoládé I. 2 frt 40 kr., 1/2 1 frt 30 kr., II. 1/2 kiló 1 frt 60 kr., 1/2 kiló 90 kr., III. 1/2 kiló 1 frt, 1/4 kiló 60 kr. Maláta-csukorkák 1 zacskó 60, 30 és 15 kr. Maláta-kiv. egy üvege frt 1.12, kisebb 70 kr. Gyermek-táplisz 1 frt. Egy maláta-fürdő 30 és 50 kr.

Főraktár Nagy-Enyeden: **WINKLER JÁNOS** kereskedésében és **KOVÁCS JÓZSEF** gyógyszer-tárában. Gy.-Fehérvárt: Mihelyes Zs., Fröhlich J. gyógytárában. Kolozsvárt: Csiki Lukács, Gergely Ferencz, Misselbacher J. B. N.-Szebenben: C. Bugarsky János Ferencz és fiai, J. B. Misselbacher és fiai. Tordán: Timbus és fia.

Ny. Wokál János gyorssajtója Nagy-Enyeden.

Alólirottak porondi **házas telke** Szentgyörgy-naptól kezdőleg **BÉRBE ADÓ** 4 szoba, 1 kamara, 1 konyha, istálló, nagy udvar, nagy kert, fás kamara és kúttal. id. Winkler János.

Cocain kivonat
az amsterdami likör gyártársulattól Müdlingben, Bécs mellett.
Mi ezen kitünő likört a Coea növényből pároljuk le, melynek bámulatgerjesztő tulajdonságai már a korábbi időkben elismerettek, azóta pedig minden orvosi tekintély által magasztaltattak. Tudományos kísérletek szerint a Coea élvezete rögtöni felvidulást és könnyebbülést okoz; az ember jólét érzetének gyarapodását tapasztalja s magát erősebbnek s munkabíróbbnak érzi, hosszas szellemi és testi munkát elfáradás nélkül végeztet; minden emésztési zavar és a gyöngeség minden neme hosszabb használat mellett tartósan megszűnik.
Kapható Nagy-Enyeden Bisztritsány Lajos úrnál.
Raktár a birodalom legtöbb fűszer- és csemegé kereskedésében, ozukraszabban létezik; hol ilyen nem létezik, postaküldeményként megrendelhető, (3 érdeketti palack vételénél csomagolás és szállítás ingyen).
Egy eredeti palack 1 forint 20 kr.

- Kali Cream** egy üveg 1 frt.
- Odontin** fogpép, egy tégely ára 80 kr.
- Fogpép** (Pfefferman) egy tégely 1 frt 26 kr.
- Fogpép** (Boutemard) egy darab 35 kr.
- Fogpép Anatherin** (Dr. Popp) egy tégely 1 frt.
- Fogpép Anatherin** (Dr. Popp) egy darab 35 kr.
- Szájviz** Anatherin (Dr. Popp) 1 üveg 1 frt 40.
- Szájviz** Eucalyptus, Fabertől, valódi 1 frt 20.
- Brillantín**, szakál és hajsznak élénk színt és fényt ad. Egy üveg 80 kr.
- Composition orientat**, hajfestő szer. 1 doboz 80 kr.
- Sachets figuratis**, illatos párnácska ruha közé, rendkívül finom illatú. 35 kr.
- Puffert** Hattyuból, hajporozó. Egy darab 35 kr.
- Kölni viz**, kétszer finomított, egy üveg 60 kr.
- Ess Bouquet**, valódi, egy üveg 60 kr.
- Illatos szájlabdacsok**, egy doboz 50 kr.
- Extrait d' Ambra**, egy üvege 80 kr.

Szerkesztői Nagy-Enyeden A KIADÓHIVATAL hová lap szemleli rész közlemények közzéadására Kiadóhivatal Wokál János könyvtárus hová az előfizetéseket és bérmenteseket Kéziratok nem adja

(B.) Tizenegyet emelkedett vezetéséről szóló törvény el lett fogadva. kormányzati jogán viselőik választásá lett tartva. Főleg dése körül fordult meg a mérsékelt val, gróf Apponyi életükön az állami díg a függetlenség Gábor szép beszédét hangsúlyozt egyrésze ugyan magát, de a több megvédte azt az dor, a nagyenyedi országgyűlési képviselőben, külön csatolt kitünő biz

Részünkről tását tartjuk hely szemelőtt tartása korlati képzettség megkíván. És ne leknek sem, megvevőkre és az ok kívánván ezeket nevezésre nézve ne akár kandidál Azt is megenged mely ezen szakkép tölti be kellően tapasztaljuk, hogy kednek, hogy épp viselőik jussanak.

Általában so fel hivatását a f a megyék köziga a megye közügy

T A

Hegyi számit tudja, miként kert dulatján uralkodni velők. Ez okon, mellettségektől me hogy ha Márton ott magára, oldjon neküljön, adarmat a kollegyumban em mert ezen bajnak

Ekkorra az Hegyiék jól látták kerten fel gyorsa bizonyosra vehető fog törni. Hegyi azonnal, ki a vett is ugrott s az elm szoríva, az „Ebhá

Ugyazon ott termett kísérlet hogy a hivataln rendelkezett István futónak ismert, nyakon és hozzá szökevény után eg elterült estomályk mit végezve csakb utasítására várt. alatt Márton uram drága időt. Hegyi mal haverészt, ig